

Az utolsó ítélet

(adventi)

Lectio: Jel 20,11-15

Textus: 2 Móz 12,29

„Lőn pedig éjféلكor, hogy megöle az Úr minden elsőszülöttet Egyiptomnak földén...”

A tizedik csapás Egyiptomban a legnagyobb volt. Halálos csapás volt.

Egyiptom számára halálos volt ez az éjszaka. Isten angyala megvizsgálta a házak ajtóit. Az izraeliták ajtófélfái be voltak kenve vérrel. Az angyal tovább ment, amikor látta a vért. Az egyiptomiak ajtóit nem voltak bekenve vérrel. A bűnért való engesztelés képen ők nem vágtak le bárányt. Az angyal bement a házaikba és elvette minden elsőszülött életét. A Fáraó elsőszülöttje is meghalt. Egész Egyiptomban egy csontot-velőt rázó kiáltás hallatszott. Mindenhol drámai fájdalom volt érezhető.

Elválasztás

A sötét éjszakában a vér volt az, ami megkülönböztette a házakban lakó embereket. Az egyiptomiak ajtóin nem volt vér. Nem hittek e jelnek. Nem tulajdonítottak neki jelentőséget. Az elsőszülöttek ezért haltak meg.

Senki számára nem volt mentség. Az elsőszülött halál fia volt a királyi palotában is, de a börtönökben is. Izráelt azonban védte a vér, megmentette őket.

Később is ez történt, amikor az áldozatokat bemutatták. Egyedül a vér által nyertek bűnbocsánatot és csak így élhettek Istennel közösségben.

Advent kezdetén Jézus érkezésére gondolunk. Ő mondta: **„Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. Aki eszi**

az én testemet és issza az én véretem, örök élete van annak...” (Jn 6,53-54). Ezt Jézus nem szó szerint gondolta. Ezekkel a szavakkal az ő kereszthalálára utalt, ahol vérét ontotta a bűnökért. Jézus azt mondotta, hogy az üdvösség és az örök élet az ő keresztfán történt áldozattól függ.

Az utolsó ítélet

A vér fog elválasztani majd az utolsó ítélet alkalmával is, ahogy a Jelenések Könyvében olvassuk. Visszajönnek azok a csapások, amelyek Egyiptomban megtörténtek. Az az ítélet, ami Egyiptomban megtörtént az az utolsó ítélet előzménye. Minden embernek meg kell állani majd Isten ítélőszéke előtt: nagyok és kicsik, gazdagok és szegények. Nem lesz kivétel senki sem. Csak azok menekülnek meg, akik Isten Fia keresztfán történt engesztelő áldozatában hisznek. Aki megbecsüli Krisztust és fontosnak tartja azt, hogy vére megtisztítsa, az fog örök életet nyerni. Aki nem hisz ebben, az az ítéletben a kárhozatra jut.

Isten ígéretei valóra válnak. Isten régen megmondta, hogy megmenti Izráelt. Naponta hirdette ezt az ítéletet Egyiptomban. Istennek ez az ígérete, hogy Izráelt megmenti, a kivonulás éjszakáján vált nyilvánvalóvá.

Isten minden ígérete valóra válik.

Nos, itt van advent. Gondoljunk Isten ígéretére, a Messiásra. Isten ígérete Jézusban lett nyilvánvalóvá. A megváltás közel van. Az Isten által megígért időben valósul meg. Erre Krisztus a garancia, a biztosíték.

A Fáraó eldöntötte, hogy soha nem engedi el Izráelt. Ám ezen az éjszakán megtapasztalta Izráel Istenének a hatalmát. És teljesen megadta magát. Meghajolt az örökkévaló Isten előtt.

Kéri is Isten áldását (34. v.), de hit nélkül és megtérés nélkül. Ám, aki nem ismeri el bűnösségét és nem hiszi, hogy Jézus vére elmossa vétkeit, az mindhiába kéri Isten áldását.

Mózes idejében a nép a kegyelmet a Páska bárány által nyeri el. Ma mi Krisztusért, hogy hiszünk Benne, hogy Ő életét áldozta érettünk a kereszten. A Krisztusban való hit nélkül nem nyerhetjük el Isten áldásait.

Az Ígéret földje

Ebben az adventi időben elcsendesedünk és Jézus első eljövételére emlékezünk. Ám arra is gondolunk, hogy Ő visszajön és következik az ítélet.

A bárány vére közben szétválaszt bennünket. Hiszünk-e mi Krisztus üdvözítő hatalmában? Ha igen, akkor biztonságban vagyunk és megmenekülünk.

A hitetlenek számára viszont az utolsó ítélet borzasztó lesz. Isten egyháza az éjszakai sötétségen át az ígéret országába, a mennyországba jut.

Ámen.

Biharszentjános, 2016.11.22.

Csomay Árpád.